

برشی از تاریخچه بیت کوین؛ مروری بر مناقشه افزایش سایز بلاک بیت کوین «آنان که تاریخ نمی دانند، محکوم به تکرار آن هستند.»

- ادموند بورک

تقديم به فعالان جامعه فارسىزبان بيت كوين

پيش گفتار

تلاش برای ارتقاء پروتکل بیت کوین از طریق اعمال سگویت^۱، یک نقطه عطف بسیار آموزنده در تاریخ بیت کوین است. این ارتقاء، اشکال «تغییر پذیری تراکنش^۱» را برطرف، و امکان ایجاد لایه های بیرونی (مثل شبکه لایتنینگ^۳) را بر روی زنجیره بیت کوین فراهم می کرد.

با این وجود، در حین اجرای این بهروزرسانی، میان طرفین دعوا که انگیزههای متفاوتی داشتند یک بن بست به وجود آمد. ولی در نهایت این در گیری به همه طرفهای در گیر آموخت که شبکه بیت کوین چگونه کار می کند. سؤال اصلی این بود: آیا ماینرها کنترل بیت کوین را دردست دارند یا کاربران و نودها آن را کنترل می کنند. توسعه دهندگان بیت کوین چه نقشی دارند؟

برای پاسخ به این سؤالها و درک نحوه کار شبکه بیت کوین مقاله زیر را که در دو بخش به توضیح مسائل مربوط می پردازد بخوانید.

¹ Segregated Witness

² Transaction Malleability

³ Lightning Network

خواندن این مطلب پیشنیازی ندارد ولی دانش کلی از طرز کار شبکه بیت کوین کمک بزرگی به درک هرچه بهتر آن می کند. در پیوست، بخشهایی از کتاب «اختراع بیت کوین» که در سایت منابع فارسی قابل دریافت است، به همین منظور آورده شده است.

bitcoind.me

سایت منابع فارسی بیت کوین زمستان ۱۳۹۹

مشكل تغيير پذيرى تراكنشها

ساختار و نحوه قرار گرفتن اطلاعات تراکنشها در بلاکهای بیت کوین از همان ابتدا موجب بوجود آمدن یک مشکل در بیت کوین شده بود که به مشکل «تغییرپذیری تراکنشها۱» معروف بود. یکی از رویدادهای مهمی که به باور برخی از کارشناسان بهدلیل وجود این مشکل به وقوع پیوست، رخداد هَک صرافی «مت.گاکس۱» است. این اتفاق در فوریه سال ۲۰۱۴ رخ داد و در نهایت باعث بسته شدن و ورشکستگی این صرافی شد. در این حادثه هکرها ۲۰۱۴ بیت کوین به سرقت بردند.

مشكل تغييريذيري تراكنشها چيست؟

تراکنشهای بیت کوین از دو بخش عمده تشکیل میشوند. بخش اول حاوی اطلاعات پایهای تراکنش است و در آن مشخص میشود کدام کوینها از کجا و به چه آدرسی

¹ Transaction malleability

² Mt.Gox

منتقل می شوند و اطلاعاتی از این قبیل. بخش دوم به «گواهی ۱» معروف است و شامل داده های رمزنگاری و امضای دیجیتالی است و ثابت می کند کسی که می خواهد این کوین ها را جابه جا کند واقعاً صاحب آن ها است.

این امضای دیجیتالی مشکلی دارد که به اشکال تغییرپذیری^۲ معروف است. مشکل این است که بعد از ساختن این امضای دیجیتالی می توان آن را کمی تغییر داد، و این تغییر اعتبار آن را خدشه دار نمی کند. این مسأله به این معنی است که شناسه این تراکنش می تواند توسط نودهایی که تراکنش را به نودهای ماینرهای بیت کوین می رسانند، (در بین راه) تغییر کند.

این مسأله به خودی خود مشکلی پیش نمی آورد. تراکنشها با وجودی که امضای دیجیتال و بالتبع شناسه آنها تغییر کرده است، همچنان معتبرند و بیت کوینها را بین ارسال و دریافت کننده جابه جا می کنند. هرچند یک مشکل دیگر پدید خواهد آمد؛ اینکه دیگر نمی توان تراکنشهای جدیدی را برپایه تراکنشهایی که هنوز تأیید نشده اند بسازیم. تراکنشهای جدید باید شناسه تراکنشی که به آن وابسته هستند را بدانند، یعنی این شناسه باید تغییرناپذیر باشد. بنابراین با وجود مشکل تغییرپذیری تراکنشها ساخت پروتکلهای لایه دوم مثل لایتنینگ بسیار دشوار خواهد بود.

¹ Witness

² Malleability bug

³ TxId

⁴ Unconfirmed Transactions

⁵ Second layer

⁶ Lightning

راهحل برطرف كردن اين مشكل

یک راه حل طرح شده برای حل این مشکل این بود که داده امضای دیجیتال از بقیه داده های تراکنش حذف شود. این موضوع در سال ۲۰۱۲ میلادی توسط «راسل کانر۱»، «مت کورالو۱»، «لوک دشیر۱»، و «گرگوری مکسول۱» و «تایموس۵» مدیر سایت «بیت کوین تاک۹» در کانال «آی آرسی۷» توسعه بیت کوین مورد بحث قرار گرفت ولی در آن زمان روش موجهی برای پیاده سازی و اعمال آن بر روی شبکه پیدا نشد.

یک سال بعد و در آگوست سال ۲۰۱۳ میلادی این موضوع دوباره بر سر زبانها افتاد و «پیتر تاد^» و گرگوری مکسول برنامهنویسان بیت کوین، مجدداً درباره روش حل این مشکل در کانال آی آرسی بیت کوین به بحث پرداختند. این بار آنها کمی در پیدا کردن روش حل این مشکل پیشرفت کرده بودند. مکسول نوشت: «من پیشنهاد می کنم شناسه تراکنش را بدون احتساب امضای دیجیتال تراکنش محاسبه کنیم».

یک ماه بعد، مکسول و استاد معروف رمزنگاری دکتر «آدام بک^۹» دوباره درباره این مشکل در کانال آی آرسی بیت کوین با یکدیگر به بحث پرداختند. در این گفتگو آدام بک روش حذف امضای دیجیتال برای محاسبه شناسه تراکنش را مجدداً پیش کشید. هرچند مکسول این بار در پاسخ به این روش عنوان کرد: «جدا کردن بخش امضای دیجیتال می تواند مشکل را حل کند ولی این تغییر به یک «هارد فورک^{۱۰}» اساسی نیاز دارد و اجرای آن بسیار مشکل است.»

¹ Russell O'Connor

² Matt Corallo

³ Luke Dashjr

⁴ Gregory Maxwell

⁵ Theymos

⁶ Bitcointalk.org

⁷ TRC

⁸ Peter Todd

⁹ Adam Back

¹⁰ Hard fork

در ماه آگوست سال ۲۰۱۴ میلادی شرکت بلاک استریم توسط آدام بک و گرگوری مکسول، همچنین با همراهی «آستین هیل » و چند تن از برنامه نویسان پروتکل بیت کوین مثل دکتر «پیتر والا » تاسیس شد. این شرکت می خواست روی « زنجیره های جانبی که می توانستند به شبکه بیت کوین وصل ^۵ شوند.

در اوایل سال ۲۰۱۵ میلادی مهندسان شرکت بلاک استریم تصمیم گرفتند ویژگی جدیدی را در نمونه اولیه زنجیره جانبی خود که «المنت^۶» نام داشت پیادهسازی کنند. این ویژگی با جدا کردن داده های مربوط به امضای دیجیتال از دیگر داده های عمومی تراکنش، مشکل تغییر پذیری تراکنش را به طور قطعی حل می کرد. نامی که برای آن انتخاب کردند هم «سگویت^۷» بود.

در بخش بعد تاریخچه دعوای معروف سایز بلاک را مرور و در انتها روشی را که در نهایت برای حل مشکل تغییرپذیری تراکنشها به کار گرفته شد توضیح میدهیم.

¹ Blockstream

² Austin Hill

³ Pieter Wuille

⁴ Sidechains

⁵ Pegged

⁶ Element

⁷ SegWit (Segregated Witness)

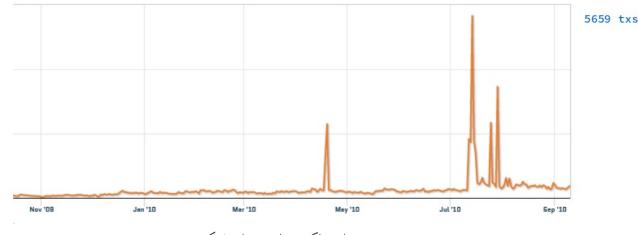
دعوا بر سر سایز بلاک

ممکن است از خود پرسیده باشید این محدودیت سایز بلاک از کجا و از چه زمانی به قوانین شبکه بیت کوین اضافه شده است.

برای پاسخ به این سؤال باید به عقب برگردیم. جایی که محدودیت فضای بلاک در شبکه بیت کوین توسط شخص ساتوشی ناکاموتو اعمال شد. اواسط سال ۲۰۱۰ میلادی شبکه بیت کوین با یک مشکل پیشبینی نشده روبرو شد. فردی با سوءاستفاده از رایگان بودن کارمزد تراکنشها و با به کارگیری از یک نرمافزار اقدام به تولید و ارسال تراکنشهای اسپم به شبکه کرد و باعث پر شدن فضای مم پول (تراکنشهایی که در صف ثبت شدن در بلاک قرار دارند) شد. این اتفاق به «واقعه سیل پول خُرد » معروف است.

¹ mempool

² Penny Flooding Incident

تعداد تراكنشهاي روزانه شبكه

عکسالعمل ساتوشی در مقابل این واقعه این بود که یک سقف ۱ مگابایتی برای سایز بلاکها تعیین کرد. این تغییر در تاریخ ۱۵ جولای ۲۰۱۰ در کد بیت کوین وارد شد ولی در عمل در تاریخ ۲۰ سپتامبر ۲۰۱۰ فعال و در شبکه اعمال شد تا فضای بلاک هم مثل خود بیت کوین کمیاب باشد.

ساتوشی فقط در یک مورد و حدود ۲ ماه قبل از ترک پروژه، در اکتبر سال ۲۰۱۰ و در جواب به «جف گارزیک^{۱»} که یک افزونه نرمافزاری^۲ برای افزایش فضای بلاک پیشنهاد کرده بود و افرادی که در تالارهای گفتگوی سایت بیت کوین تاک درخواست افزایش فضای بلاک را داشتند، اینگونه ابراز نظر کرد:

از این افزونه استفاده نکنید چون دراین صورت نرم افزار شما دیگر با قوانین پروتکل سازگار نخواهد بود و این موضوع به ضرر شما تمام خواهد شد. ممکن است در آینده و در زمانی که نیاز باشد آن را تغییر دهیم".

- ساتوشى ناكاموتو

¹ Jeff Garzik

² patch

³ bitcointalk.org/index.php?topic=1347.0

زمان سپری شد و این موضوع مجدداً در فوریه سال ۲۰۱۳ میلادی به بحث داغ بین برنامه نویسان و فعالان تبدیل شد و «گوین اندریسن ۲» مطلبی در این مورد در سایت خود منتشر کرد. ولی فعالان و برنامه نویسان همچنان به نتیجه مشتر کی نرسیدند تا اینکه بالاخره موضوع افزایش سایز بلاک در بهار سال ۲۰۱۵ تبدیل به یک مناقشه تمام عیار شد.

به طور خاص گوین اندریسن، برنامه نویس بازنشسته پروتکل بیت کوین و «مایک هرن ه» برنامه نویس اصلی پروژه «بیت کوین جی » معتقد بودند سایز بلاک باید با یک هارد فورک افزایش یابد. هارد فورک ها تغییراتی هستند که ناقض قوانین فعلی شبکه هستند و برای به روزرسانی موفق آمیز، همه شبکه باید نرمافزار بیت کوین خود را به آخرین نسخه تغییر دهند. گذشته از دشواری، اجماع گسترده ای هم در جامعه فعالان بیت کوین روی آن وجود نداشت. (در پیوست کتاب، هارد فورک و سافت فورک ها را توضیح داده ایم.)

در تابستان سال ۲۰۱۵ اندریسن و هرن اعلام کردند که علیرغم اختلاف نظر فعالان و برنامه نویسان بر روی روش افزایش سایز بلاک با استفاده از مکانیزم هارد فورک، تصمیم دارند برنامه های خود را پیش ببرند و برای این منظور نسخه ای از نرم افزار بیت کوین به نام «بیت کوین ایکس تی ۸» را پیاده سازی کردند. این کار آن ها بسیار بحث برانگیز شد و جامعه توسعه دهندگان و فعالان صنعت بیت کوین را در شرایطی تقریباً بحرانی قرار داد.

در نیمه دوم سال ۲۰۱۵ و در تلاش برای حل شکاف بوجود آمده بین این دو گروه و رسیدن به یک راهکار مشترک برای پایان دادن به مناقشه سایز بلاک، دو کنفرانس

¹ bitcointalk.org/index.php?topic=144895.0

² Gavin Adndresen

³ gavinandresen.ninja/time-to-roll-out-bigger-blocks

⁴ lists.linuxfoundation.org/pipermail/bitcoin-dev/2015-May/007869.html

⁵ Mike Hearn

⁶ Bitcoinj (https://bitcoinj.github.io)

⁷ Software client

⁸ Bitcoin XT

⁹ Core developers

برگزار شد. «افزایش ظرفیت شبکه بیت کوین در مونترال ۱» و «افزایش ظرفیت شبکه بیت کوین در هنگ کنگن».

یکی از راهکارهایی که در کنفرانس مونترال معرفی شد و از بقیه روشها امیدوارکننده تر به نظر می رسید، شبکه لایتنینگ بود. یک شبکه پیچیده روی شبکه بیت کوین (لایه دوم) که مقاله علمی آن چند ماه قبل از آن توسط «جوزف پون » و «تاج درایا » منتشر شده بود. فقط یک مشکل وجود داشت؛ ابتدا باید مشکل «تغییر پذیری تراکنش ^» در لایه اول شبکه بیت کوین حل می شد.

اعمال تغییرات به روش سافت فورک

در این برهه از زمان، برنامهنویسان پروتکل بیت کوین هنوز مطمئن نبودند از چه روشی مشکل تغییرپذیری تراکنشها را حل کنند. تقریباً همه اطمینان داشتند که اعمال سگویت وی شبکه بیت کوین فقط از راه هارد فورک امکانپذیر است.

همه بجز لوک دشیر، برنامهنویس پروتکل بیت کوین و مسئول پروژه «بیت کوین ناتس ۱۰».

¹ Scaling Bitcoin Montreal (https://scalingbitcoin.org/event/montreal2015)

² Scaling Bitcoin Hong kong (https://scalingbitcoin.org/event/hongkong2015)

³ youtube.com/watch?v=TgjrS-BPWDQ&feature=youtu.be&t=41m54s

⁴ Lightning Network

⁵ White paper (lightning.network/lightning-network-paper.pdf)

⁶ Joseph Poon

⁷ Thaddeus Dryja

⁸ Transaction malleability

⁹ Segregated Witness

¹⁰ Bitcoin Knots

در اکتبر سال ۲۰۱۵ میلادی، و درست بین کنفرانسهای افزایش ظرفیت شبکه بیت کوین، برنامهنویسان پروتکل بیت کوین اریک لامبروزو، پیتر والا، ولادمیر ون در لان، و لوک دشیر درباره مدل جدید بالقوهای برای اعمال سگویت به صورت سافت فورک بر روی شبکه در آی آرسی بیت کوین با هم بحث و گفتگو می کردند. در خلال بحث لوک دشیر اظهار داشت که ساز و کار پیشنهادی او فقط برای نوع خاصی از سافت فورکها کار آمد است.

جالب اینجاست که دیگران گزینه اعمال سگویت بر روی شبکه از راه سافت فورک را اصلاً در نظر نگرفته بودند درحالیکه این امر برای لوک دشیر بدیهی بود.

برای اعمال سگویت بر روی شبکه به صورت یک سافت فورک، اطلاعات مربوط به امضای دیجیتال تراکنش باید به مکان جدیدی در بلاک منتقل می شد. و همچنین ریشه درخت مرکل همه این داده ها هم باید به یک بخش نامتعارف در بلاک بیت کوین، یعنی تراکنش کوین بیس ^{a} که تراکنش پاداش ساختن بلاک برای ماینرها است انتقال می یافت.

طی روزها و هفتههای بعد برنامهنویسان پروتکل بیت کوین متوجه شدند که این روش امکان جالب توجهی را بوجود می آورد، مزیتی که نامتعارف به نظر می رسید. با ایجاد یک بخش جدید در بلاک بیت کوین و انتقال اطلاعات مربوط به امضای دیجیتال تراکنش به این بخش، می توان سایز بلاک را به گونهای افزایش داد که اخلالی در کار نودهایی که نرمافزار بیت کوین خود را بهروزرسانی نکرده اند بوجود نیاید. با استفاده از این روش می توان سایز بلاک را بدون تغییر محدودیت سایز بلاک (که توسط ساتوشی روی ۱ مگابایت تنظیم شده بود) افزایش داد.

¹ Eric Lombrozo

² Wladimir van der Laan

³ Witness

⁴ Merkle root

⁵ Coinbase

تنها چند هفته قبل از برگزاری دومین کارگاه افزایش ظرفیت شبکه بیت کوین، چند نفر از برنامه نویسان پروتکل بیت کوین فکر می کردند که بالاخره توانسته اند حداقل یک راه حل موقت برای فیصله دادن به مناقشه سایز بلاک پیدا کنند. سگویت می توانست به طور موثری سایز بلاک را با استفاده از روش سافت فورک و سازگار با نودهای فعلی شبکه افزایش دهد و در عین حال اشکال تغییر پذیر بودن تراکنش را که از قبل در شبکه وجود داشت برطرف کند و در نتیجه به کارگیری از روش های پیشرفته تری برای افزایش ظرفیت شبکه بیت کوین، مثل شبکه لایتنینگ را امکان پذیر کند.

این یک راه حل بُرد -بُرد بود یا حداقل آنها اینطور فکر می کردند.

معرفی سگویت در هنگ کنگ

راهکار اعمال سگویت بر روی شبکه بیت کوین از راه سافت فورک برای اولین بار در دسامبر سال ۲۰۱۵ میلادی و توسط پیتر والا در دومین کنفرانس افزایش ظرفیت شبکه بیت کوین که در هنگ کنگ برگزار می شد ارائه شد. بیشتر افراد برای اولین بار در این کنفرانس با این روش آشنا شدند و به نظر می رسید استقبال گرمی از آن شود.

اند کی پس از پایان این کنفرانس گرگوری مکسول یک نقشه راه ۲ برای افزایش ظرفیت شبکه بیت کوین معرفی کرد که یکی از بخشهای اصلی آن سگویت بود. این نقشه راه به سرعت مورد تأیید توسعه دهندگان بیت کوین و همچنین دیگر برنامه نویسان و کاربران اکوسیستم قرار گرفت.

¹ youtube.com/watch?v=fst1IK_mrng&feature=youtu.be&t=36m

² lists.linuxfoundation.org/pipermail/bitcoin-dev/2015-December/011865.html

³ bitcoincore.org/en/2015/12/21/capacity-increase

انتقادات

ولى على رغم هيجان اوليه اين روش منتقدان خودش را هم داشت.

نگرانی ها در مورد روش پیشنهادی برای ارتقاء پروتکل بیت کوین (سگویت) متفاوت بود. جف گارزیک که در گذشته توسعه دهنده کُد بیت کوین بود و به تازگی شرکتی به نام «بلاک ۱» تاسیس کرده بود، معتقد بود سگویت تنها یک راه حل کوتاه مدت برای حل مشکل افزایش ظرفیت بیت کوین است. در همین حال مایک هرن برنامه نویس اصلی نرم افزار بیت کوین ایکستی به هیچ وجه با این پیشنهاد قانع نشده بود. او معتقد بود که این یک کلک حسابداری بیش نیست و اندکی بعد فضای توسعه و برنامه نویسی بیت کوین را کنار گذاشت و این پروژه را ترک کرد.

«جاناتان تومیم^۱» که برنامهنویس یکی از نسخههای دیگر نرمافزار بیت کوین به نام «بیت کوین کلاسیک^۳» بود هم اعتقاد داشت که این یک طرح «زشت و ناجور» است و پیشنهاد می کرد این تغییر بهتر است از راه یک هارد فورک انجام شود. حتی پیتر تاد هم که یک توسعه دهنده بیت کوین بود نگرانی هایی مخصوصاً در ارتباط با اثر آن روی استخراج بیت کوین داشت.

با این حال توسعه دهندگان سگویت معتقد بودند بخشی از این نگرانی ها قابل حل و بخشی دیگر از آنها غیرقابل قبول (غیر مرتبط) هستند. همچنین از نظر آنان سگویت با توجه به امتیازاتی که داشت در کل روش مناسبی بود و در هر صورت توسعه کُد سافت فورک را آغاز کردند.

¹ bloq

² Jonathan Toomim

³ Bitcoin Classic

توسعه کُد سگویت

با وجود اینکه یک نسخه اولیه سگویت روی زنجیره جانبی المنت شرکت بلاکاستریم پیاده سازی شده بود، کُد مربوط به زنجیره اصلی شبکه بیت کوین باید جداگانه تهیه می شد. این مسأله بخاطر این بود که آنها قصد داشتند این تغییر را به صورت یک سافت فورک بر روی شبکه اعمال کنند و همچنین طیف وسیعی از ویژگی های جدیدی که در المنت وجود نداشت هم باید در نظر گرفته می شدند. از میان آنها می توان به راهکار افزایش سایز بلاک و تغییراتی که باید در شبکه نظیر -به -نظیر بیت کوین به وجود می آمدند، اشاره کرد.

نسخه نهایی پیشنهاد بهبود بیت کوین برای اعمال سگویت که شماره BIP141 به آن اختصاص داده شده بود توسط پیتر والا، اریک لامبروزو مدیر شرکت سایفرکس ، و یک برنامه نویس مستقل به نام دکتر «جانسون لو » نوشته شد. در اوایل ژانویه سال ۲۰۱۶ میلادی و در بحبوحه بحث بر سر سایز بلاک آنها و دیگر افرادی که به کار توسعه و برنامه نویسی در پروژه بیت کوین فعال بودند یک شبکه آزمایشی اختصاصی برای ارتقاء پروتکل راه اندازی کردند و نام آن را «سگنت » گذاشتند. دو هفته بعد این شبکه در دسترس عموم فعالان در امر توسعه بیت کوین قرار گرفت تا روی آن آزمایش کنند. و کمی بعد در ماه مارس این شبکه برای پیشتیبانی از نسخه آزمایشی شبکه لایتنینگ مجدداً ارتقاء پیدا کرد.

توسعه سگویت در ماههای آینده ادامه پیدا کرد. به این صورت که فعالان در امر توسعه بیت کوین نظراتشان را به تیم توسعه سگویت میدادند و اشکالات را برطرف می کردند و کُد آن را بهبود میدادند و یک نسخه جدید سگنت را راهاندازی می کردند.

¹ Witness discount

² peer-to-peer

³ Bitcoin Improvement Proposal (BIP)

⁴ Cinhrex

⁵ Dr. Johnson Lou

⁶ SegNet

در همین حال، توسعه دهندگان کُد بیت کوین تلاش کردند با طیف وسیعی از شرکتهایی که به نحوی در زمینه بیت کوین فعال هستند، در ارتباط باشند و این مسأله باعث شد در طول زمان شرکتهای بیشتری از این پروژه حمایت کنند.

تا ماه ژوئن سال ۲۰۱۶ میلادی ۴,۷۴۳ خط کُد جدید (با احتساب بخشهایی که به تست نرمافزار مربوط میشد) برای پیادهسازی سگویت به پروژه بیت کوین اضافه و ۵۵۴ خط هم حذف شد یا تغییر پیدا کرد. بعد از بازبینی کُد سگویت توسط برنامهنویسان و توسعه دهندگان پروژه بیت کوین در اواخر همان ماه، در نهایت مسئول اصلی نگهداری کُد بیت کوین ولادمیر ون در لان این بخش از کُد را در مخزن اصلی ا پروژه ادغام کرد.

همایشها و جلسات

همزمان با توسعه سگویت تنشهای مربوط به سایز بلاک دوباره در کامیونیتی بیت کوین بالا گرفت. این بار چند شرکت فعال در زمینه بیت کوین و استخراج و به رهبری بیت کوین کلاسیک مصمم شدند تا سایز بلاک را به روش هارد فورک به ۲ مگابایت افزایش دهند.

چند تن از برنامهنویسان بیت کوین و نمایندگان چند استخر استخراج و دیگر شرکتهای فعال در زمینه بیت کوین یک بار دیگر و دوباره در هنگ کنگ در یک جلسه اضطراری با یکدیگر دیدار کردند تا در مورد مشکل افزایش ظرفیت شبکه بیت کوین بحث و گفتگو کنند.

¹ Master branch

این جلسه به توافقی منجر شد که به «توافق میز گرد بیت کوین ۱» (یا توافق هنگ کنگ) معروف است. در این جلسه تیم برنامهنویسان بیت کوین موافقت کردند که بخش نرمافزاری افزایش سایز بلاک از راه هارد فورک را آماده و به جامعه فعالان بیت کوین معرفی و پیشنهاد کنند. در مقابل ماینرها پذیرفتند تا زمانی که هارد فورک آماده شود نسخه سگویت را اجرا کنند. به نظر می رسید با این توافق جلوی پیش آمدن یک بحران جدی گرفته شده است ولی دیری نپایید که مشخص شد طرفین از این توافق رضایت ندارند.

چند ماه بعد افراد بیشتری از توسعه دهندگان بیت کوین و افراد فعال در صنعت استخراج در کالیفرنیا واقع در ایالات متحده با هم دیدار کردند. در این جلسه توسعه دهندگان بیت کوین متقاعد شدند که ماینرها سگویت را خواهند پذیرفت و اجرا خواهند کرد.

آمادهسازی و انتشار کُد سگویت

سگویت در حالی که قرار بود برای ماه آوریل سال ۲۰۱۶ آماده شود، در نهایت و با شش ماه تاخیر رسماً در اکتبر همان سال آماده و در نسخه 0.13.1 نرمافزار بیت کوین قرار گرفت. ارتقاء پروتکل بیت کوین همچنین در نسخههای دیگری از نرمافزار بیت کوین مثل «بیت کوین ناتس» و «بی کوین ۲۰۱۷ هم انجام پذیرفت.

با توجه به اینکه قرار بود برای به حداقل رساندن اختلال در شبکه از روش فعالسازی BIP9 استفاده شود، برای فعال شدن سگویت بر روی شبکه بیت کوین باید ۹۵ درصد ماینرها (از نظر توان هش، نه تعداد) پشتیبانی خود را از آن (با استفاده از قرار دادن یک عدد بخصوص در سربرگ بلاکهای ماین شده) اعلام می کردند. قرار بود این اعلام

¹ Bitcoin Roundtable Consensus

² BCoin

³ Block header

پشتیبانی از سوی ماینرها از ۱۵ نوامبر آغاز شود. در همین حال کاربران شبکه بیت کوین هم ترغیب شدند تا نرمافزارهای بیت کوین خود را بهروزرسانی کنند. و باگذشت زمان بسیاری از آنها این کار را انجام دادند.

بسیاری از فعالان در زمینه بیت کوین معتقد بودند با توجه به جلساتی که با استخرهای استخراج بیت کوین بر گزار شده بود و همچنین اعتقاد عمومی مبنی بر اینکه سگویت برای بیت کوین یک مزیت محسوب می شود، فعال کردن آن روی شبکه به سرعت انجام خواهد شد.

زد و بندهای سیاسی

اما این موضوع اتفاق نیفتاد چون بعداً مشخص شد چند شرکت کننده در توافق هنگ کنگ روی مواردی که پذیرفته بودند اختلاف نظر داشتند.

به طور خاص، «جیهان وو۱» مدیر عامل شرکت Bitmain اظهار داشت که تنها در صورتی مایل به فعالسازی سگویت در شبکه است که توسعه دهندگان بیت کوین بخش افزایش سایز بلاک با استفاده از هارد فورک را هم به کُد بیت کوین اضافه کرده باشند. سایر استخرهای استخراج مثل HaoBTC ، F2Pool و bitcoin.com هم از سافت فورک سگویت پیشتیبانی نکردند.

علاوه بر این یک استخر استخراج چینی با نام ViaBTC ظهور کرد که ارتباط نزدیکی با شرکت Bitmain داشت و با توجه به توان هش ٔ بالای خود توانست به تنهایی از فعال

l Jihan Wu

² Hash rate

شدن سگویت جلوگیری کند. «هایپو یانگ"» مسئول این استخر استخراج به عنوان منتقد سرسخت سگویت شناخته شد.

با این تفاسیر فعال شدن سگویت بسیار بعید به نظر می رسید.

فعال سازی سافت فورک از جانب کاربران (UASF)

در ماه فوریه سال ۲۰۱۷ و در حالی که حدود سه ماه از انتشار رسمی سگویت گذشته بود یک فرصت جدید برای فعال کردن آن روی شبکه پدید آمد.

یکی از برنامهنویسان ناشناس با نام مستعار «شاولین فرای ۱» که قبلاً در توسعه پروژه «لایت کوین ۱» مشارکت کرده بود روش جدیدی برای فعال کردن سگویت در خبرنامه توسعه دهندگان بیت کوین و سایت محبوب bitcointalk.org معرفی کرد. روشی که در آن سافت فورک توسط کاربران (و نه ماینرها) روی شبکه فعال می شود ۳.

او در ایمیل خود اینگونه توضیح داد که روش فعال سازی سافت فورک بر پایه توان هش شبکه (که تبدیل به یک استاندارد برای فعال کردن سافت فورکها شده بود) به معنی رأی گیری از ماینرها نیست.

او همچنین اضافه کرد روش اعلام حمایت از فعال سازی یک سافت فورک (از جانب ماینرها)، به غلط تفسیر به رأی گیری از آنها شده است و به نظر میرسد اصلاح این سوء تفاهم در جامعه فعالان بیت کوین کار دشواری باشد.

³ Haipo Yang

¹ Shaolin Fry

² Litecoin

³ User Activated Soft Fork

⁴ Signaling methodology

او روش جدیدی پیشنهاد کرد که در آن کاربران (نه ماینرها) سافت فورک را در شبکه فعال می کنند. در این روش یک «روز مشخص ۱» تعیین می شود و نودهای شبکه از آن روز به بعد قوانین جدید را در شبکه اعمال می کنند. مادامیکه یک UASF توسط اکثریت اقتصادی (یعنی نودهایی که پذیرنده بیت کوین هستند. مثل فروشگاه ها، صرافی ها، و شرکتهای توسعه دهنده کیف پولهای بیت کوین) در شبکه اعمال شود، اکثریت ماینرها هم مجبور به پیروی (یا به عبارت دیگر فعال سازی) سافت فورک خواهند شد.

این ایده بلافاصله در مجامع بیت کوین و رسانه های اجتماعی سر و صدا به پا کرد. و وقتی «سمسون ما^۲» مدیر اجرایی سابق شرکت BTCC و یکی از طرفداران سرسخت سگویت صندوقی برای تأمین هزینه توسعه و پیاده سازی نرم افزار UASF تاسیس کرد، به نظر می رسید که این پیشنهاد می تواند به واقعیت تبدیل شود.

افشای یک تکنولوژی ثبت اختراع شده

در هفته اول آوریل سال ۲۰۱۷ میلادی، گرگوری مکسول در خبرنامه بیت کوین یک افشاگری کرد که مثل بمب ترکید. او مدعی بود که یک تراشه ASIC را مهندسی معکوس کرده و دریافته است که از یک تکنولوژی ثبت اختراع شده به نام AsicBoost استفاده می کند. علاوه بر این مکسول فاش کرد که استفاده پنهانی از این فناوری با سافت فورک سگویت سازگاری ندارد. او نوشت: «این مسأله به خوبی می تواند رفتارهای غیرقابل توجیه برخی از افراد فعال در صنعت استخراج را توضیح دهد.»

در حالی که نامی از هیچ تولید کننده تراشه ASIC در ایمیل مکسول برده نشده بود، شرکت Bitmain تأیید کرد که این فناوری ثبت اختراع شده را در تراشههای استخراج خود

¹ Flag day

² Samson Mow

پیاده سازی کرده است ولی هرگونه استفاده از آنها را در شبکه اصلی بیت کوین انکار کرد.

در هر صورت این افشاگری باعث شد برخی از کاربران بیت کوین تمایل بیشتری به فعال شدن سگویت به صورت سافت فورک از خود نشان دهند. و از آنجایی که فعال شدن سگویت از راه توان هش شبکه (یا همان BIP9) تقریباً ناممکن شده بود، اعمال سافت فورک از روش UASF تنها راه ممکن به نظر می رسید.

پیشنهاد BIP148

شاولین فرای و یک دو جین از افراد فعال در کامیونیتی بیت کوین اندکی پس از پیشنهاد ایده UASF یک کانال در Slack بیت کوین ایجاد کردند.

این کانال به مرکز اصلی بحث و سازماندهی UASF تبدیل شد. در ابتدا روز اول اکتبر و در نهایت (و برای مدیریت احتمال پایین آمدن توان هش شبکه) روز اول آگوست همان سال به عنوان روز موعود انتخاب شد. شاولین فرای یک پیشنهاد بهبود بیت کوین (BIP) برای آن نوشت و شماره BIP148 به آن اختصاص یافت. «رودلفو نوواک » بنیانگذار کیف پول سخت افزاری Coldcard هم با ایجاد یک وبسایت به ترویج این ایده پرداخت.

برنامه اولیه این بود که صرافیهای بیت کوین و دیگر کسبوکارهای مرتبط با بیت کوین را با UASF همراه کنند. اگر این شرکتها از این پیشنهاد پشتیبانی و سافت فورک را اجرا می کردند، اکثریت اقتصادی مورد نظر تا حدود زیادی تحقق پیدا می کرد.

¹ mainnet

² Flag day

³ Rodolfo Novak

ولی UASF به اندازهای که برخی از طرفداران آن امیدوار بودند مورد استقبال قرار نگرفت. صرفنظر از چند شرکت و چند نفر از توسعه دهندگان بیت کوین، هیچ کدام از صرافی ها یا کسب و کارهای بزرگ از آن حمایت نکردند و حتی با آن مخالف بودند.

حدود اواسط ماه آوریل گرگوری مکسول در خبرنامه توسعه دهندگان بیت کوین اظهار داشت که معتقد است BIP148 ایده خوبی نیست. او یکی از معتبر ترین و بانفوذ ترین توسعه دهندگان بیت کوین بود و به همین خاطر ابراز نظر او باعث شد این نسخه از UASF محبوبیت خود را هرچه بیشتر از دست دهد.

در عوض افرادی کار را بر روی یک روش جایگزین شروع کردند. روش BIP149.

اجرای سگویت روی زنجیره آلت کوینها

بسیاری از آلت کوینها براساس کد بیت کوین ساخته شده اند. این بدان معنی است که کُد سگویت با وجودی که برای بیت کوین نوشته شده است ولی تا حدود زیادی با این آلت کوینها سازگاری خواهد داشت. بنابراین جای تعجب نیست که چند آلت کوین تصمیم گرفتند تا سگویت را روی زنجیره خود پیاده سازی کنند. اولین پروژه ای که این کار را در اوایل ژانویه ۲۰۱۷ میلادی انجام داد Groestlcoin بود.

اما پروژههای دیگر مثل Litecoin و Viacoin و Vertcoin در گیر این بازی سیاسی و کشمکشهای مربوط به آن شده بودند. آنها تا حد زیادی به ماینرهای بیت کوین متکی بودند که قصد پشتیبانی از سگویت برای آلت کوینها را نداشتند.

¹ altcoin

دلیل پشتیبانی نکردن آنها مسائل فنی یا دلایل دیگر ذکر شده بود ولی به قول برنامهنویس ارشد پروژه Viacoin رومانوا: «به نظر میرسد به احتمال زیاد آنها میخواهند از فعال شدن سگویت روی زنجیره آلت کوینها جلوگیری کنند چون اگر این قابلیت بر روی این پروژهها فعال شود مجبور خواهند شد آن را روی شبکه بیت کوین هم فعال کنند.»

این موضوع باعث شد در آوریل سال ۲۰۱۷ میلادی «چارلی لی^۲» خالق پروژه Litecoin از فعال شدن سگویت به روش UASF بر روی کوین «خود» حمایت کند. این ابتکار عمل با استقبال خوبی در بین کاربران Litecoin مواجه شد و طولی نکشید که ماینرها، شخص او، و دیگر فعالان جامعه Litecoin یک جلسه آنلاین ترتیب دادند که نتیجه آن قطعنامه میز گرد جهانی لاین کوین " بود.

ماینرها توافق کردند در ازای اجرای برخی از تعهدات از جانب لی سگویت را در شبکه فعال کنند. این تلاشها باعث شد شاولینفرای و افراد فعال در UASF به موفقیت آن خوشبین شوند.

یک هفته پس از فعال شدن سگویت بر روی پروژه لایت کوین یک فرد ناشناس اقدام جسورانه ای انجام داد. او ۱ میلیون دلار لایت کوین را در یک آدرس از نوع سگویت قرار داد و همه را به چالش کشید تا آن را بدزدند. تا امروز این لایت کوینها دست نخورده باقی مانده است و این باعث می شود بتوانیم به فناوری سگویت بیشتر اعتماد کنیم.

¹ Romano

² Charlie Lee

³ Litecoin Global Roundtable Resolution

توافق نامه نيو يورك (SegWit2x)

روزها می گذشت و دعوای افزایش سایز بلاک همچنان ادامه داشت. یک نسخه جدید از نرمافزار بیت کوین به نام Bitcoin Unlimited برای افزایش سایز بلاک به ازای هر هارد فورک توسعه یافت و مورد توجه جامعه فعالان صنعت استخراج خصوصاً جیهان وو از شرکت Bitmain قرار گرفت. با این تفاسیر به نظر می رسید که پروژه بیت کوین احتمالاً به سمت یک هارد فورک (بحث برانگیز) پیش می رود.

این تهدید گسترده و احتمال فورک شدن زنجیره بیت کوین، «بری سیلبرت^۱» بنیانگذار و مدیرعامل شرکت DCG را بر آن داشت تا قبل از کنفرانس Consensus 2017 در نیویورک جلسهای ترتیب دهد. این جلسه در ابتدا در یک خبرنامه خصوصی برای کار آفرینان و سایر اعضای فعال در زمینه بیت کوین ارسال شد و توانست بخش قابل توجهی از افراد فعال در صنعت بیت کوین از جمله ماینرها را گرد هم آورد. هر چند هیچکدام از توسعه دهندگان کُد بیت کوین در آن حضور نداشتند.

نتیجه این جلسه به «توافق نامه نیویورک» معروف است. برگزار کنندگان این کنفرانس قصد داشتند بین آنهایی که میخواهند اندازه بلاک را از طریق هارد فورک افزایش دهند با افرادی که میخواهند سگویت را بر روی شبکه فعال کنند سازش بوجود آورند. بر اساس این ایده که ابتدا توسط بنیانگذار RSK سرجیو دمیان لرنر مطرح شده بود، مقرر شد هم سگویت تحت شرایط خاصی فعال شود، هم هارد فورکی برای دوبرابر کردن محدودیت سایز بلاک در شبکه اعمال شود.

حالا گذشته از این مسأله که جامعه فعالان بیت کوین از این توافق نامه حمایت نکرد، یک مشکل خاص در آن برجسته بود. مشکل این بود که شرایط فعال سازی سگویت در آن با

¹ Barry Silbert

² Sergio Demian Lerner

روشی که توسط تیم توسعه بیت کوین پیشنهاد و پیادهسازی و توسط کاربران اجرا می شد، ناسازگار بود.

اقلبت نامنعطف ا

به نظر می رسید اقبال عمومی نسبت به BIP148 کم و به سمت BIP149 رویگردان شده است ولی در واقعیت این طور نبود و همچنان کسانی بودند که از اولین پیشنهاد UASF منصرف نشده بودند.

شاولین فرای این روش را با این فرض که اکثریت اقتصادی فعال در زمینه بیت کوین از آن پشتیبانی می کند و چند روز قبل از روز موعود متوقف می شود، معرفی کرد. اما برخی از کاربران فعال در کانال UASF Slack نظر متفاوتی داشتند. برخی از آنها از جمله لوک دش یر معتقد بودند این سافت فورک باید بدون توجه به تصمیم بقیه فعالان در زمینه بیت کوین روی شبکه فعال شود حتی اگر موافقان این روش در اقلیت باشند و نتیجه این اقدام باعث بوجود آمدن یک آلت کوین جدید شود.

حدوداً اواسط ماه مه بود که آلفونس پیس این تصمیم را به مفهوم «اقلیت نامنعطف» در نظریه بازی پیوند داد که توسط آمارشناس و نویسنده نسیم نیکلاس طالب مطرح شده بود. به طور خلاصه این ایده فرض می کند که حتی یک اقلیت اقتصادی می تواند ماینرها را مجبور به فعال کردن سافت فورک سگویت کند. و گرنه آنها بخش بزرگی از کاربران خود را از دست خواهند داد.

¹ The Intolerant Minority

² Alphonse Pace

³ Game Theory

⁴ Nassim Nicholas Taleb

با توجه به رسوایی که بر سر AsicBoost رخ داده بود، فعال شدن سگویت روی پروژه لایت کوین، عدم اجماع بر روی توافق نامه نیویورک، و پشتوانه تئوری بازی، BIP148 دوباره جان گرفت و بر سر زبانها افتاد.

چندین مقاله دیگر به موضوع ظرفیت بالقوه UASF پرداختند و بحثهای زیادی در رسانههای اجتماعی و کانالهای یوتوب درگرفت. اریک لامبروزو هم از این پروژه پشتیبانی کرد و کلاههای سمسون ما هم خیلی سر و صدا به پا کرده بود. روز یکم آگوست با الهام از نامی که کیف پول الکترام برای نسخه بعدی خود انتخاب کرده بود، «روز استقلال بیت کوین ۱» نام گرفت.

تنها مشکل این بود که توافق نامه نیویورک (که مورد توافق حدود ۸۵٪ توان هش شبکه بود) با روش فعالسازی BIP141 (مربوط به توسعه دهندگان پروتکل بیت کوین) و BIP148 همخوانی نداشت.

تغییر موضع و یک راهحل ابتکاری

بالاخره مهندس شرکت Bitmain Warranty «جیمز هیلیارد^۱» بود که برای حل تداخل بین روشهای فعالسازی سگویت روی شبکه بیت کوین راه حل کمی پیچیده ولی هوشمندانه ای ارائه داد. او یک پیشنهاد بهبود بیت کوین جدید با شماره BIP91 نوشت و اگر اکثر ماینرها قبل از روز اول آگوست آن را روی شبکه فعال می کردند، هیچگونه فور کی در شبکه بیت کوین پدید نمی آمد.

¹ Bitcoin Independence Day

² James Hilliard

فرصت زیادی باقی نمانده بود چون این پیشنهاد اواخر ماه مه مطرح شد، ولی توسعه دهنده اصلی توافق نامه نیویورک، جف گارزیک این پیشنهاد را پذیرفت و قرار شد نرمافزار مربوطه را تا قبل از اول آگوست آماده کند.

فعال شدن سگویت

ماه جولای به نیمه رسیده بود و ماینرهای بیت کوین فرصت فعالسازی سگویت را از روش BIP141 (که در انتظار فعال شدن بود) از دست دادند و بالتبع با BIP148 هم سازگار نبودند. بازار از فورک شدن شبکه به دو زنجیره متفاوت وحشتزده بود. تنها در یک هفته ارزش بیت کوین از ۲۵۰۰ دلار به ۱۹۰۰ دلار سقوط کرد. این مقدار کمترین میزان آن در طی یک ماه گذشته بود.

جامعه ماینرهای بیت کوین با دیدن این تغییرات در بازار متحیر شده بودند و با عجله هرچه بیشتر برای فعال شدن BIP91 روی شبکه بیت کوین تلاش کردند. BIP91 در نهایت در ۲۰ جولای یعنی فقط ۱۰ روز قبل از روز اول آگوست (روز تعیین شده در BIP148) روی شبکه بیت کوین آماده و حدود دو روز بعد فعال شد.

بعد از فعال شدن BIP91 باید منتظر فعال شدن سگویت می شدیم و این اتفاق در نهایت در تاریخ ۲۴ آگوست سال ۲۰۱۷ افتاد و سگویت روی شبکه بیت کوین فعال شد.

سرنوشت توافقنامه نیویورک و فورک بیت کوین کَش

بند دوم توافق نیویورک که حاصل اجماع بین ۸۵٪ توان هش شبکه بود، به یک هارد فورک برنامه ریزی شده اشاره می کرد که باید تا شش ماه آینده انجام می شد. ولی در تاریخ Λ نوامبر سال ۲۰۱۷ «مایک بلشه ۱» رئیس شرکت «بیت گو ۱» در قالب یک نامه عمومی اعلام کرد که شرکت های امضا کننده این توافق نامه از اجرای هارد فورک افزایش سایز بلاک به ۲ مگابایت منصرف شده اند.

در گیر و دار فعال شدن سگویت روی پروتکل شبکه بیت کوین و در تاریخ اول آگوست سال ۲۰۱۷ زنجیره بیت کوین دوشاخه شد و یک آلت کوین جدید به نام Bitcoin Cash بوجود آمد که سایز بلاک آن ۸ مگابایت بود. در زمان نگارش این مطلب (در زمستان ۱۳۹۹) یک واحد بیت کوین ارزش دارد.

مطرح شدن ایده کاهش سایز بلاک از جانب لوک دشیر

در اوایل سال ۲۰۱۹ لوک دشیر، یکی از افرادی که در اجرای سافت فورک سگویت نقش تاثیر گذاری داشت اعلام کرد سایز بلاکهای بیت کوین باید کاهش پیدا کند تا افراد بیشتری قادر به اجرای نرمافزار بیت کوین (فول نود) باشند. او برای تحقق این هدف تلاش و برای تحقق آن یک نقشه راه "پیشنهاد کرد ولی کامیونیتی بیت کوین دیگر تاب و تحمل یک مناقشه جدید بر روی تغییر سایز بلاک را نداشت و از ایده لوک استقبال نکرد.

¹ Mike Belshe

² BitGo

³ luke.dashjr.org/education/bitcoin/2018/bitcoin-changes/

سافت فورک تَپروت

در زمان نگارش این مطلب، کامیونیتی و توسعه دهندگان بیت کوین برای اعمال یک تغییر جدید به نام «تَپروت » به صورت سافت فورک روی شبکه تلاش می کنند.

تپروت برای اولین بار در اوایل سال ۲۰۱۸ از جانب گرگوری مکسول در گروه ایمیل توسعه دهندگان بیت کوین مطرح شد و توسعه کُد و تستهای مربوط به آن انجام شد تا اینکه بالاخره در ژانویه سال ۲۰۲۱ در نسخه 0.21.0 نرمافزار بیت کوین قرار گرفت و برای فعال شدن بر روی شبکه آماده شد.

به نظر می رسد این سافت فورک به اندازه سگویت جنجال برانگیز نباشد و پیش بینی می شود تا آگوست سال ۲۰۲۲ روی شبکه بیت کوین فعال شود. هرچند فرآیند تغییر پروتکل بیت کوین در ذات خود بحث برانگیز است و باید ببینیم در گذر زمان تاریخ چگونه برای سافت فورک تپروت رقم خواهد خورد.

¹ Taproot

lists.linuxfoundation.org/pipermail/bitcoin-dev/2018-January/015614.html

³ bitcoinmagazine.com/articles/lottrue-or-lotfalse-this-is-the-last-hurdle-beforetaproot-activation

ييوست

بخشهایی از کتاب «اختراع بیت کوین» برای توضیح مفاهیم پیشنیاز در این قسمت آورده شده است.

اگر دونفر همزمان با هم یک بلاک را پیدا کنند چه اتفاقی میافتد و سایز بلاک چه تأثیری روی آن دارد؟

تصور کنید که شبکه بیت کوین در سراسر جهان درحال اجرا است. افراد در تمام دنیا از امریکا تا چین به این شبکه سراسری متصل شدهاند و عملیات اثباتِ کار و قرعه کشی برای ساختن بلاکهای جدید را انجام می دهند.

یک نفر در شیکاگو یک بلاک معتبر را پیدا و آن را در شبکه منتشر (اعلام) می کند و تمام کامپیوترهای واقع در ایالات متحده آمریکا این خبر را دریافت می کنند. در همین زمان یک نفر در شانگهای چین همان بلاک را چند ثانیه بعد از بلاکی که در شیکاگو پیدا شده بود، پیدا می کند. کامپیوترهای نزدیک به شبکه چین هنوز از بلاکی که در آمریکا پیدا شده است خبر ندارند و اول بلاکی که در کشور چین ساخته شده است را دریافت خواهند کرد.

با انتشار این دو بلاک توسط نودهای شبکه بیت کوین به یکدیگر دو نسخه از بلاک چین پدید می آید که با یکدیگر در رقابت اند. آمریکایی ها بلاک چینی دارند که بلاک آمریکایی در انتهای آن است و بلاک پیدا شده در چین هم به انتهای بلاک چین چینی ها

وصل شده است. چون هردو بلاکچین مقدار اثبات کار یکسانی دارند و هردو حاوی تراکنشهای معتبر هستند، شبکه به دو شاخه تقسیم می شود.

تعیین بلاک برنده در اختیار هیچ مرجعیت متمرکزی نیست. پس چه باید کرد؟ برای حل این مشکل، بیت کوین یک راه حل ساده دارد: باید صبر کنیم تا ببینیم چه پیش می آید. حالا دو نسخه از بلاک چین وجود دارد که در رقابت با هم هستند. حدودا ۱۰ دقیقه بعد بلاک بعدی ساخته خواهد شد. امریکاییها براساس بلاک چین خود و چینیها نیز براساس بلاک چین خود و حینیها نیز براساس بلاک چین خود عملیات استخراج را انجام میدهند.

هرکدام که بتواند بلاک بعدی را پیدا کند برنده خواهد شد. چگونه؟ قانونی در کُد بیت کوین وجود دارد که می گوید در شرایطی که بلاک چین دوشاخه شود، زنجیرهای که طولانی تر است برنده خواهد بود. هرکس انرژی بیشتری را صرف کند برنده است؛ قانونی که ناهمخوانی بین زنجیرهها را براساس اثبات کار انباشته آنها حل می کند و به افتخار ساتوشی ناکاموتو، اجماع ناکاموتو نام گذاری شده است.

فرض می کنیم بلاک بعدی را چینی ها پیدا می کنند. حالا زنجیره آنها یک بلاک طولانی تر از زنجیره آمریکایی ها است. وقتی آن را در شبکه منتشر کنند نودهای بیت کوین آمریکایی متوجه می شوند که نودهای چینی زنجیره طولاتی تری را تولید کرده اند و بلاک چین خود را با دو بلاکی که چینی ها ساخته اند عوض می کنند. حالا به بلاکی که آمریکایی ها ایجاد کرده اند بلاک یتیم می گویند؛ چراکه از طرف شبکه رد شده و استخراج کننده آن جایزه ای بابت آن نگرفته است.

اگرچه من از لفظ امریکایی و چینی برای اشاره به نودها استفاده کردهام، اما در واقعیت آنها از هویت و موقعیت جغرافیایی یکدیگر بیخبرند. تنها چیزی که باید بدانند این است

¹ Cumulative Proof of Work

² Nakamoto Consensus

³ Reorg (Reorganization)

⁴ Orphan Block

که چه کسی طولانی ترین زنجیره از بلاکها را دارد و تراکنشهای موجود در زنجیره همگی معتبر هستند (هیچ کوینای دوبار خرج نشده باشد و باقی قوانین).

احتمال دو شاخه شدن زنجیره بلاکچین بسیار کم است. در گذشته یک مورد در ماه و یا کمتر بود اما اخیرا به دلیل ارتقاء تکنولوژی انتشار بلاکها و ارتباط بین استخراج کنندگان در شبکه این اتفاق تقریباً نادر است.

یکی از دلایلی که بیت کوین هر ۱۰ دقیقه بلاکهای نسبتاً کوچکی (کمتر از ۲ مگابایت) تولید می کند برای این است که این بلاکهای به اصطلاح یتیم تا جایی که ممکن است کمتر ایجاد شوند. دلیل دیگر، کاهش نیازهای سختافزاری برای اجرای یک نود است تا افراد بیشتری تشویق به اجرای آن در سیستم شوند.

اگر در هرثانیه یک بلاک ساخته می شد یا اندازه بلاک ها خیلی بزرگ بود، مغایرت در زنجیره بلاک های چینی و آمریکایی با احتمال بیشتری رخ می داد، چون به لحاظ جغرافیایی فاصله زیادی با هم دارند و مدت زمان بیشتری طول می کشد تا اطلاعات بین آن ها منتقل شود. اگر ایجاد بلاک های به اصطلاح یتیم در شبکه زیاد باشد بلاک چین از بین خواهد رفت چون این بلاک های یتیم پشت سرهم تولید خواهند شد و نودهای شبکه دیگر نمی توانند روی تاریخچه یکپارچه تراکنش ها با هم به توافق برسند.

یک نود بیت کوین برای جلوگیری از حمله هکرهایی که ممکن است اطلاعات نادرستی به آن بدهند، فقط کافیست به یک نود معتبر که آخرین نسخه صحیح بلاک چین را در اختیار دارد، دسترسی داشته باشد. نودهای شبکه مدام با یکدیگر در ارتباط هستند و بلاک های تولید شده را با یکدیگر به اشتراک می گذارند. نود شما برای پیدا کردن صحیح ترین نسخه بلاک چین فقط کافیست بلاک چین ای که بیشترین اثبات کار انباشته را در خود دارد، در شبکه پیدا کند. چون دیگران هم از این قانون که در کُد نرمافزار نوشته

شده است پیروی می کنند، این اطمینان حاصل می شود که همه نودهای شبکه روی صحیح ترین نسخه دفتر کل با یکدیگر به توافق می رسند.

بنابراین ارسال یک نسخه ناصحیح از بلاک چین به یک نود برای هکرها کار دشواری است، چون برای رسیدن به هدف خود باید ارتباط آن نود به همه نودهای معتبر دیگر را قطع کنند و او را تنها به نودهای نامعتبر وصل کنند.

اگرچه انشعابهای (چند شاخه شدن) زنجیره بلاکچین در شبکه بیت کوین عمدتا تصادفی و به دلیل تأخیر در انتشار بلاکها ایجاد می شوند، اما این احتمال نیز وجود دارد که یک عنصر مخرب بخواهد کنترل بلاک بعدی و محتوای تراکنشهای آن را دردست بگیرد و از اجماع ناکاموتو سوء استفاده کند. این کار درصورتی ممکن است که فرد خرابکار کنترل بیش از ۵۰٪ توان هش شبکه را در اختیار بگیرد و طولانی ترین زنجیره را بر اساس بیشترین اثبات کار انباشته ایجاد کند. این مشکل به «حمله ۵۱٪ معروف است که در فصل ۹ به طور مفصل درباره آن صحبت شده است.

هارد فورکها٬ و سافت فورکها۳

تا اینجا متوجه شدیم که نرمافزار بیت کوین چگونه قوانینی را که افراد روی آنها توافق دارند در شبکه اعمال می کند و فهمیدیم که افراد چگونه قوانینی را که موافق آن هستند با استفاده از انتخاب نسخه نرمافزار اجرا می کنند.

همچنین توضیح دادیم که چطور ماینرها درهنگام تولید بلاک قوانین شبکه را رعایت می کنند و باید بلاکها را به گونهای تولید کنند که مورد قبول کاربران باشد، در غیر این صورت باید ریسک رد شدن بلاک و از دست رفتن پاداش بلاک را بپذیرند.

^{1 51%} attack

² Hard Fork

³ Soft Fork

درنهایت، میدانیم که نرمافزار بیت کوین طولانی ترین زنجیرهای که بیشترین حجم انباشته اثبات کار را در خود جای داده باشد به عنوان زنجیره معتبر می پذیرد، و میدانیم که چند شاخه شدن زنجیره ها (یا به اصطلاح فورکها) به دلایلی که در فصل ع به تفصیل توضیح داده شده اتفاق می افتند.

حالا بیایید به فور کهایی که به عمد ایجاد می شوند بپردازیم. فور ک عمدی زمانی ست که تعدادی از ماینرها و /یا کاربران با قوانین جاری بیت کوین موافق نباً شند و تصمیم بگیرند آن را تغییر دهند. به طور کلی دو نوع فور ک برای تغییر قوانین و جود دارد: سافت فور ک که با قوانین قبل ساز گاری دارد و هارد فور ک که با قوانین قبل ساز گار نیست ببینیم این فور ک ها چطور اتفاق می افتند و مثالهایی از آنها را مطرح کنیم.

سافت فوركها

یک سافت فورک ایجاد تغییر در قوانین اجماع بیت کوین است، به صورتی که تغییرات با قوانین قبلی شبکه سازگاری داشته باشد. یعنی چه؟ این یعنی اگر شما یک نود قدیمی را اجرا کنید که بهروزرسانی نشده باشد، بلاکهایی که با قوانین جدید ساخته شدهاند همچنان برای نود شما معتبر هستند. برای یک نود که با فورک جدید بهروزرسانی شده است تمام بلاکهایی که قبلا نامعتبر بودهاند هنوز هم نامعتبر هستند اما حالا بعضی از بلاکهای معتبر ممکن است برای این نود نامعتبر باشند. اجازه دهید با یک مثال این موضوع را روشن تر کنیم:

۱۲ سپتامبر ۲۰۱۰ قانون جدیدی به نرمافزار بیت کوین معرفی شد: سایز بلاکها حداکثر می تواند ۱ مگابایت باشد. این قانون برای مقابله با اسپمها در بلاک چین اعمال شد. قبل از این قانون، بلاکها با هر سایزی قابل قبول (معتبر) بودند. با قانون جدید تنها بلاکهای با اندازه کوچکتر از ۱ مگابایت پذیرفته می شدند. اگر شما یک نود قدیمی را اجرا می کردید

¹ Backwards compatible

² Backwards incompatible

که به روزرسانی نشده بود بلاکهای کوچکتر همچنان برای آن معتبر بودند، پس شما تحت تاثیر قرار نمی گرفتید.

استفاده از سافت فورکها برای بهروزرسانی قوانین شبکه باعث بروز اختلال در شبکه نمی شود. چون به صاحبان نودها این امکان را می دهد که داوطلبانه و به مرور زمان نرمافزار نود خود را بهروزرسانی کنند. اگر این کار را هم انجام ندهند، می توانند همچنان مثل گذشته به فعالیت خود ادامه دهند. فقط ماینرها که بلاکها را تولید می کنند باید نرمافزار نود خود را بهروز کنند تا بلاکهای تولیدشده از قوانین جدید پیروی کنند. وقتی یک ماینر قانون محدودیت ۱ مگابایت را در فورک جدید بهروزرسانی می کرد، سایز تمام بلاکهای بعدی او حداکثر ۱ مگابایت بود و ممکن بود کاربرانی که نسخههای قدیمی نرمافزار را اجرا می کردند اصلاً از قضیه خبردار نمی شدند.

هارد فورکها

هارد فورک نقطه مقابل سافت فورک است. در یک هارد فورک تغییری که با قوانین گذشته سازگار نیست در شبکه اعمال می شود و بلاک هایی که قبلاً نامعتبر بودند حالا در شبکه معتبر خواهند بود. در یک هارد فورک نودهای قدیمی که به روزرسانی نشده اند دیگر نمی توانند بلاک هایی را که تحت قوانین جدید ایجاد شده اند بررسی کنند. به همین دلیل تا نرم افزار خود را به روزرسانی نکنند در زنجیره قبلی باقی خواهند ماند. یکی از نمونه های هارد فورک افزایش سایز بلاک ها از ۱ مگابایت به سایز بیشتری بود. چون بلاک بزرگ تر از ۱ مگابایتی که بر اساس قانون قبلی نامعتبر بود، بعد از اعمال هارد فورک و بر اساس قوانین جدید معتبر است.

هارد فورکهایی که در آنها همه نودهای شبکه روی تغییرات جدید با یکدیگر هم رأی هستند، در شبکه مشکلی ایجاد نمی کنند. همه نودها باید سریعاً نرمافزار خود را بهروزرسانی کنند. اگر کسی در جریان نباشد و از ایجاد تغییرات در قوانین اطلاع نداشته باشد، دیگر بلاکهای جدید را دریافت نخواهد کرد و اگر خوش شانس باشد متوجه می شود که نرمافزار از کار افتاده است و وادار به ارتقاء نرمافزار خود خواهد شد.

هارد فورکها درعمل به این سادگی پیش نمیروند. در یک سیستم آنارشیستی و غیرمتمر کز، نمی توان همه را وادار به قبول قوانین جدید کرد. در اگوست ۲۰۱۷، افرادی که از شرایط بیت کوین در زمینه پرداختهای ارزان (با کارمزد کم) ناراضی بودند، تصمیم گرفتند برای ایجاد زنجیرهای با بلاکهای بزرگ تر یک فورک ایجاد کنند. چون قانون بیت کوین تولید بلاکهایی کمتر از ۱ مگابایت بود (با توجه به سافت فورک سال قانون بیت کوین تولید بلاکهایی کمتر از ۱ مگابایت بود (با توجه به سافت فورک سال ۲۰۱۰)، این افراد تصمیم گرفتند زنجیره جدیدی ایجاد کنند که در آن اندازه بلاکها بزرگتر باشد. این فورک با نام Bitcoin Cash شناخته می شود.

هارد فورکی مثل Bitcoin Cash که از چهارچوب قوانین بیت کوین خارج شده است و از جانب همه نودها و ماینرها پذیرفته نمی شود، یک بلاک چین جدید ایجاد می کند که قسمتی از تاریخچه آن با زنجیره اولیه مشترک است، اما از نقطهای که زنجیره آن از زنجیره بیت کوین جدا شده است، کوینهایی که در آن تولید می شوند دیگر بیت کوین نیستند و بنابراین توسط هیچ نودی در شبکه بیت کوین پذیرفته نخواهند شد.

اینکه چه چیزی بیت کوین «است» و چه چیزی بیت کوین «نیست» در طی یک سال بعد از فورک Bitcoin Cash بحث داغی بود. بعضی از افرادی که طرفدار Bitcoin Cash بودند، اعتقاد داشتند که بیت کوین باید براساس آنچه که ساتوشی ۱۰ سال پیش در مقاله اولیه خود نوشته است، تعریف شود، و برای اثبات نظر خود جملاتی از مقاله را گلچین کرده بودند. اما یک سیستم مبتنی بر اجماع براساس مشاجرههایی که در شبکههای اجتماعی شکل می گیرند کار نمی کند، بلکه براساس انتخاب افراد در اجرای نرمافزاری خاص، برای اجرای قوانین مشخصی عمل می کند.

درمورد این فورک، اکثریت افرادی که نودهای مهمی از نظر اقتصادی اجرا می کردند (مثل کیف پولها، صرافیها و پذیرندگان بیت کوین) نمیخواستند نرمافزار خود را با چیزی که گروه کمتری از آن حمایت می کنند و تیم کم تجربه تری آن را توسعه داده است عوض کنند. همین طور میزان توان هش شبکه ناچیز آن نشان می داد افراد کمتری خواهان تغییر این قوانین هستند. همچنین افراد فکر می کردند که چنین «ارتقاءای» ارزش برهم زدن اکوسیستم را ندارد. مشکل هارد فورکها این است که آنها زمانی موفقیت آمیز هستند که همه آن را بپذیرند، ولی اگر اختلاف نظر به وجود بیاید، دو کوین متفاوت ایجاد می شود. پس بیت کوین همان بیت کوین باقی ماند و Bitcoin Cash، کوین جداگانهای شد.

امروزه تعداد زیادی فورک بیت کوین ایجاد شده است، مثل Bitcoin Gold و Bitcoin Private و Bitcoin Diamond د که توان هش شبکه ناچیزی امنیت آنها را تامین می کند و توسعه دهندگان کمتری مشغول توسعه آنها هستند و تقریبا فعالیت اقتصادی ندارند. بسیاری از آنها به طور واضحی مصداق کلاهبرداری، یا پروژههای تحقیقاتی سطح پایینی هستند. صدها کوین شبیه به بیت کوین وجود دارند که کدهای مشابهی دارند اما تاریخچه حساب (مجموعه UTXO) آنها از بیت کوین جدا است، مثل مشابهی دارند اما تاریخچه حساب (مجموعه Dogecoin)

برای نگارش این مطلب از مقاله زیر نوشته «آرون ون ویردوم» استفاده شده است. تمامی حقوق مادی و معنوی این اثر متعلق به مجله بیت کوین و نویسنده آن است.

The Long Road To SegWit: How Bitcoin's Biggest Protocol Upgrade

Became Reality - AARON VAN WIRDUM

سایت منابع فارسی بیت کوین ویراست اول زمستان ۱۳۹۹

bitcoind.me

منابع فارسى بيتكوين

معرفی کتابها، مقالات، خودآموزها، و بطور کلی منابع آموزشی و کاربردی معتبر حوزه بیتکوین، اقتصاد، و حریم خصوصی که توسط علاقمندان و فعالان جامعه فارسیزبان بیتکوین تالیف یا ترجمه شدهاند